പഞ്ചവർണ്ണന്റെ പ്രവചനങ്ങൾ

യു. നന്ദകുമാർ

പഞ്ചവർണ്ണന്റെ പ്രവചനങ്ങൾ
യു. നന്ദകുമാർ
(മലയാളം: ചെറുകഥ)

© 2022, U. Nandakumar

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

Cover: A picture of fire, a photograph by Awesomoman. The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

പഞ്ചവർണ്ണന്റെ പ്രവചനങ്ങൾ

പഞ്ചവർണ്ണൻ ഗ്രാമത്തിലെത്തിയത് അസാധാരണമായി ഒന്നും സംഭവിക്കാത്ത ഒരു ദിവസമായിരുന്നു. പകലിന്റെ ആരംഭത്തിൽ അരണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യരൂപം കിഴക്ക് കുന്നിറങ്ങിവരുന്നത് കണ്ടവരുണ്ട് എന്ന് പിന്നീടാരൊക്കെയോ പറഞ്ഞു. ആരാലും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെ ഗ്രാമത്തിന്റെ കവലയിൽ പഞ്ചവർണ്ണൻ ഒരു രാവിലെ വന്നെത്തുകയും അവിടെയുള്ള ആലിൻചോട്ടിൽ തന്റെ ഭാണ്ഡത്തിൽ നിന്നും ഒരു തുണി വിരിച്ച് ഇരിപ്പായി എന്നതുമാണ് സത്യം. തന്നെ ആരെങ്കിലും ശ്രദ്ധിക്കണമെന്ന വിചാരം അയാളെ ബാധിച്ചിരുന്നില്ല. വഴിപോക്കർ ആരെങ്കിലും അയാളെ ഗൗനിച്ചുവെങ്കിൽ അയാളത് തീർത്തും അവഗണിക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ പഞ്ചവർണ്ണൻ എങ്ങനെയാണ് ഗ്രാമനിവാസികളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപെട്ടതെന്നോ? ഗ്രാമത്തിൽ പുറമേനിന്ന് ആരും വരാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടെനിന്ന് ആരും എങ്ങോട്ടും പോകാറുംപതിവില്ല. രാവിലെ ഗ്രാമമുണരുകയും രാത്രി ഉറങ്ങുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെയുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു നവാഗതൻ എങ്ങനെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതിരിക്കും? അയാളുടെ വരവ് ഗ്രാമനിവാസികൾക്ക് ഒരുതരം കൗതുകമാണുളവാക്കിയത്. അത്ഭുതംകൊണ്ടാർപ്പുവിളിക്കുകയോ വിദ്വേഷംകൊണ്ട് ആക്രോശിക്കുകയോ ആരും ചെയ്തില്ല.

കവലയിലെ ചായക്കടക്കാരനാണ് അയാളെ ആദ്യം കണ്ടത്. ചായപ്പാത്രം അടുപ്പിൽ വെച്ച് കടയുടെ പകുതിപൊളിഞ്ഞ മുൻവാതിൽ തുറക്കാനായി എത്തിയപ്പോഴാണ് അതുണ്ടായത്. പുതിയ കച്ചവടസാധ്യത മനസ്സിൽക്കണ്ട് വാതിൽ തുറക്കാൻ മറന്ന് അടുപ്പിലെ തീ ആളിക്കത്തിച്ചു. ആ തീയിൽ നിന്നും ബീഡി കത്തിച്ച് ദീർഘമായി വലിച്ച് സാവധാനം പുക വെളിയിലേക്ക് ഊതിവിട്ട് നോക്കുമ്പോൾ നവാഗതൻ അകലെയുള്ള ആൽച്ചോട്ടിൽ ഇരുന്നുകഴിഞ്ഞു. 'ഒരു പണ്ടാരം' എന്നു പറഞ്ഞ് ചായക്കടക്കാരൻ ഉള്ളിലേക്കു വലിഞ്ഞു. അടുത്തുള്ള കുറ്റിക്കാട്ടിൽ തങ്ങളുടെ അന്നത്തെ സുപ്രധാന പ്രവൃത്തിയായ മലവിസർജനം നടത്താനെത്തിയ രണ്ടു യുവാക്കൾ അതു കേട്ട് തലയുയർത്തി നോക്കി. അപ്പോൾ അവരും അതുതന്നെ പറഞ്ഞു. 'ഒരു പണ്ടാരം'. പക്ഷേ, അപ്പോഴും അയാളുടെ വേഷവും മുഖവും ആരും ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. അരണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ അതു സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. അങ്ങോട്ടു ചെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള താൽപര്യം ആർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നുമില്ല. കുറച്ചുകൂടി സമയം കഴിഞ്ഞ് നേരം വെളുക്കുകയും അടുത്തുള്ള മുറുക്കാൻകട, വായനശാല എന്നിവ തുറക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഗ്രാമനിവാസികൾ കവലയിലേക്കു വന്നുതുടങ്ങി. തങ്ങളുടെ പ്രഭാതത്തിലെ ചായയ്ക്കും ബീഡിക്കും പത്രത്തിനും കവലയിലേക്കു വരാതെ ഗ്രാമനിവാസികൾക്ക് മറ്റു പോംവഴിയില്ലായിരുന്നു. ചിലർ പത്രത്തിനു മുകളിലൂടെയും ചിലർ ചൂടുചായയുടെ ആവി ഊതിപ്പറപ്പിക്കുന്നതിനിടയിലും മറ്റുചിലർ മുറുക്കാൻകടയിലെ പഴക്കുലകൾക്കിടയിലൂടെയും ആൽച്ചുവട്ടിലിരുന്ന ആഗതനെ സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിച്ചു. പ്രായാധിക്യത്താൽ അക്ഷരംമറന്നവരും കാഴ്ചനഷ്ടപ്പെട്ടവരും അക്ഷരം വായിക്കാനറിയില്ലാത്തവരും അന്ന് പതിവിനു വിപരീതമായി പത്രം വായിച്ചുകേൾക്കാൻ വായനക്കാരനെ സമീപിച്ചില്ല. വായനക്കാരനാകട്ടെ അന്ന് വായനയിൽ പ്രത്യേകതാൽപര്യവുമില്ലായിരുന്നു. ആൽച്ചോട്ടിലിരിക്കുന്നയാളെ ഒന്നുകൂടി നോക്കിയിട്ട് അവർ ചായക്കടക്കാരനോട് യോജിച്ചു. 'ഒരു പണ്ടാരം'.

ഗ്രാമനിവാസികളിലൊരാളാണ് അയാളുടെ വസ്ത്രം ശ്രദ്ധിച്ചത്. കഴുത്തു മുതൽ പാദം വരെ നീണ്ട കുപ്പായം. തലയിലെ തുണിത്തൊപ്പി കുപ്പായത്തോട് തുന്നിപ്പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കുപ്പായത്തിന് വയലറ്റ്, നീല, പച്ച, മഞ്ഞ, ചുവപ്പ് എന്നീ നിറങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഇനിയും നിറങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവയുടെ പേരറിയാഞ്ഞ് അയാൾ വിട്ടുകളഞ്ഞു കാണും. അങ്ങനെ പഞ്ചവർണ്ണൻ പണ്ടാരം എന്ന പേര് അയാൾക്ക് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമാണെന്ന് നിവാസികൾ വിശ്വസിച്ചു.

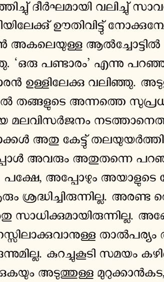

അപ്പോൾ രാവിലെ ചായകുടിക്കാനും ബീഡിവലിക്കാനും പത്രം വായിക്കാനും മറന്നുനിന്ന അവർക്ക് പഞ്ചവർണ്ണനെ കൂടുതൽ അറിയാനുള്ള ജിജ്ഞാസയുണ്ടായി. നിയന്ത്രിക്കാനാവാത്ത ഏതോ ഉൾപ്രേരണയാൽ അവർ സാവധാനം ആൽച്ചുവട്ടിലേക്ക് നീങ്ങി. ഗ്രാമനിവാസികൾക്കപ്പോഴയാളെ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി കാണാൻ സാധിച്ചു. ചെമ്പിച്ചുനീണ്ട് കഴുത്തറ്റമെത്തുന്ന മുടി അലസമായിക്കിടക്കുന്നത് നേർത്ത തുണിത്തൊപ്പിയിലൂടെ കാണാമായിരുന്നു. മുഖത്ത് ഇരുണ്ടും ചെമ്പിച്ചതുമായ രോമം. നേർത്ത് നീണ്ട ചുണ്ടുകളും തീക്ഷ്ണമായ കണ്ണുകളും. തുളഞ്ഞുകയറുന്ന അയാളുടെ നോട്ടം നിവാസികളെ അസ്വസ്ഥരാക്കാൻ പോന്നതായിരുന്നു. അവർ അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ അസ്വസ്ഥമായ അവരുടെ മനസ്സ് തണുക്കാനെന്നോണം പഞ്ചവർണ്ണൻ മൃദുവായി പുഞ്ചിരിച്ചു. എന്നിട്ട് മനപ്പൂർവമെന്നപോൽ തിരിഞ്ഞ് തന്റെ ഭാണ്ഡത്തിൽ നിന്നും ഒരു സ്ഫടികഗോളം പുറത്തെടുത്ത് മുമ്പിൽ വെച്ചു. പകൽവെളിച്ചം അതിൽ പതിച്ചുണ്ടാകുന്ന തീവ്രമായ പ്രതിപതനപ്രകാശത്താൽ ഗോളത്തിലേക്കു നോക്കിനിന്ന ഗ്രാമനിവാസികളുടെ കണ്ണുകൾ കൂമ്പി. ഗോളാകൃതിയായ ആ സ്ഫടികോപലത്തിൽ നിഗൂഢദൃശ്യങ്ങൾ കാണാമെന്ന തോന്നൽ അവരെ കീഴടക്കി. പ്രചണ്ഡമായ ജിജ്ഞാസ പരൽഗോളത്തിലവരെ പിടിച്ചുനിർത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു സമ്മോഹനക്കാരന്റെ സ്പഷ്ടതയോടെ മെല്ലെ പഞ്ചവർണ്ണൻ അവരോടായി പറഞ്ഞു; "അടുത്തുവരൂ" മന്ത്രനിബദ്ധരായി അടുത്തേക്കു നീങ്ങുന്ന അവരുടെയിടയിൽ നിന്നൊരുവനെ പഞ്ചവർണ്ണൻ ആംഗ്യംകാട്ടി ക്ഷണിച്ചു. വശ്യമായ ആ കണ്ണുകളുടെ ക്ഷണം നിരസിക്കാനാവാതെ അയാൾ പഞ്ചവർണ്ണന്റെ അടുത്തെത്തി.

ആരോഗ്യമുള്ള ശരീരവും ബലിഷ്ഠങ്ങളായ കരങ്ങളുമുള്ള അയാൾ ചെത്തുകാരനായിരുന്നു. രാവിലേയും വൈകിട്ടും തെങ്ങിൽനിന്നും കള്ള് ശേഖരിച്ച് ഷാപ്പിലെത്തിക്കയാണ് അയാളുടെ പ്രവൃത്തി. പഞ്ചവർണ്ണന്റെ നിശ്ശബ്ദമായ പ്രേരണയാൽ ചെത്തുകാരൻ സ്ഫടികഗോളത്തിന്റെ മുമ്പിലെത്തി അതിലേക്ക് നോക്കിനിന്നു. ഗോളത്തിൽ പതിച്ച അയാളുടെ പ്രതിബിംബത്തെ പഞ്ചവർണ്ണൻ ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ക്രമേണ ആ നോട്ടം കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണമാവുകയും കണ്ണുകൾ ജ്വലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് കണ്ടുനിന്നവരെ ഉത്കണ്ഠാകുലരാക്കി. പഞ്ചവർണ്ണന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നും വികിരണം ചെയ്ത ഊർജ്ജത്തിന്റെ പ്രഭാവത്തിൽ ചെത്തുകാരൻ ചേതന നഷ്ടപ്പെട്ട കണ്ണുകളോടെ പകുതിബോധം നശിച്ച്, ഗോളത്തിലേക്കു തന്നെ നോക്കിനില്ക്കുമ്പോൾ, വശ്യവും, സ്പഷ്ടവും എന്നാൽ ദൃഢവുമായ സ്വരത്തിൽ പഞ്ചവർണ്ണൻ അയാളോട് പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾക്കു ജീവിതം നാളെ സന്ധ്യവരെ".

അവിടെക്കൂടി നിന്നവർക്ക് ആദ്യമായുണ്ടായത് അവിശ്വാസം കലർന്ന ആശ്ചര്യമായിരുന്നു. തീർച്ചയായും സംഭവിക്കില്ലാത്ത എന്തോ കേട്ടതായി അവർ നടിച്ചെങ്കിലും അടുത്തനിമിഷം തങ്ങളുടെ പ്രതിബിംബം ഗോളത്തിൽ പതിക്കാതിരിക്കാൻ അവർ സാവധാനം മുഖം തിരിച്ചു. ജിജ്ഞാസ കെട്ടടങ്ങി, പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും പ്രതികരിക്കാനില്ലാതെ അവർ മെല്ലെ പത്രവായനക്കാരന്റെ അടുത്തെത്തി. ആശങ്കയും ഭയവും ചേർന്ന വികാരം മുഖത്തേൽപ്പിച്ച പിരിമുറുക്കം മറക്കാൻ ചെത്തുകാരൻ ശരിക്കും ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പഞ്ചവർണ്ണന്റെ ആകർഷണവലയത്തിൽനിന്നും മുക്തി നേടിയ ഗ്രാമനിവാസികൾ ആദ്യത്തെ പ്രവചനം തള്ളിക്കളഞ്ഞു. നടക്കുവാൻ സാധ്യത തീരെയില്ലാത്ത ബാലിശമായ ഒന്നായി അവർ അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചു. ചെത്തുകാരനാകട്ടെ പുതുതായി ധൈര്യം കിട്ടിയപോലെ തീർത്തും അതിനോട് യോജിക്കുന്നുവെന്ന് ഉറക്കെ പ്പറയുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും അയാളുടെ മനസ്സിൽ ഭയവും ആശങ്കയും അപ്പോഴും പതുങ്ങുകിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

പഞ്ചവർണ്ണന്റെ ആവിർഭാവവും ആദ്യത്തെ പ്രവചനവും വളരെ വേഗം ഗ്രാമത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലെത്തി. ഏതാനും ചില ഗ്രാമനിവാസികൾ ചൂടുള്ള ആ വാർത്ത തങ്ങളുടെ വീട്ടിലും പരിസരങ്ങളിലും അറിയിച്ചു. അവരുടെ സ്ത്രീകൾ മറ്റു സ്ത്രീകൾ വഴി കൂടുതൽ ആൾക്കാരെയും. അങ്ങനെ ഗ്രാമത്തിലെ പ്രധാനവ്യക്തികളും പൊതുജന സമ്പർക്കമുള്ള പലചരക്കു വ്യാപാരി, ക്ഷുരകൻ, ആശാരിമാർ, സ്വർണ്ണപ്പണിക്കാരൻ, ഗ്രാമത്തിലെ വേശ്യ എന്നിവരും അറിഞ്ഞു. പഞ്ചവർണ്ണനെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ കൂടുതലായി അറിയാൻ ആഗ്രഹിച്ചവർ കവലയിലെ ചായക്കടക്കാരൻ, മുറുക്കാൻ കടക്കാരൻ, ബീഡിതെറുപ്പുകാരൻ, പത്രപാരായണക്കാരൻ എന്നിവരെ തന്നെയാണ് ആശ്രയിച്ചത്. അങ്ങനെ പഞ്ചവർണ്ണന്റെ വൃത്താന്തം ആധികാരികമായി പ്രചരിപ്പിക്കാൻ പോന്ന ഒരു കേന്ദ്രമായി കവല രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. സ്ഥലം സന്ദർശിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും തന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ പ്രത്യേകതകളാൽ ഗ്രാമത്തിലെ വേശ്യയും പഞ്ചവർണ്ണന്റെ വിശേഷങ്ങൾ കൃത്യമായി അപ്പപ്പോൾ പറയുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. ഗ്രാമത്തിലെ എഴുത്താശാൻ കുടിപ്പള്ളിക്കൂടത്തിലെത്തിയ കുട്ടികളുടെ ആവേശംപൂണ്ട സംസാരത്തിൽ നിന്നാണ് പുതിയ വാർത്ത ഗ്രഹിച്ചത്. തൊട്ടടുത്തുള്ള ഗ്രാമത്തിലെ വേശ്യയോട് എഴുത്താശാൻ ഇതേക്കുറിച്ചന്വേഷിച്ചു. ശരിയെന്ന മട്ടിൽ തലയാട്ടി പഞ്ചവർണ്ണന്റെ കൂടുതൽ വിവരം പറയുവാനായി അവൾ അദ്ദേഹത്തെ അകത്തേക്കു ക്ഷണിച്ചു. വിശേഷം ഗ്രഹിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എഴുത്താശാന്റെ കീശയിലെ നാണയങ്ങൾ ചോർന്നുപോയിരുന്നു.

ചെത്തുകാരൻ അവിടെനിന്നും നേരെ വീട്ടിലേക്കാണ് പോയത്. തന്നേക്കാൾ വേഗം വാർത്ത ഗ്രാമത്തിൽ പടർന്നതിനാൽ മറ്റുള്ളവരുടെ ഉത്കണ്ഠയോടും, ദയയോടും, ആശങ്കയോടും മറ്റുമുള്ള നോട്ടം അയാൾക്കു നേരിടേണ്ടി വന്നു. തീർച്ചയായും അതയാളെ കൂടുതൽ ക്ഷീണിതനാക്കി. വീട്ടിൽ ഈ വാർത്തയുടെ നടുക്കത്തിൽ നിന്നും മുക്തി നേടിയിട്ടില്ലാത്ത ഭാര്യയുടെ മ്ലാനമായ മുഖമാണ് അയാളെ എതിരേറ്റത്. അതുവരെ അമർത്തിവെച്ചിരുന്ന ആശങ്കയും ഭയവും പുകഞ്ഞ് ലോകത്തോടുള്ള വിദ്വേഷമായി. ലോകം ചുരുങ്ങി തന്റെ ഭാര്യയിലേക്കു കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതയാൾ കണ്ടു. അപ്പോൾ ഉന്മാദത്തിന്റെ ലാഞ്ചനയേറ്റ അയാളുടെ ബലിഷ്ഠങ്ങളായ കരങ്ങൾ അവളെ മർദ്ദിച്ചു. അതുകൊണ്ടും കത്തഴിഞ്ഞ തന്റെ അന്തഃക്ഷോഭങ്ങൾ കെട്ടടങ്ങാത്തതിനാൽ ഏതാനം കോപ്പ മദ്യത്തിൽ അതലിയിച്ചുകളയാനായി അയാൾ ശ്രമിച്ചു. പരാജിതനായി ക്ഷീണിച്ച് ഉന്മാദം പിടിപെട്ട് അയാൾ വീട്ടിനുള്ളിലേക്ക് ചുരുങ്ങി.

ഇതിനിടെ ജിജ്ഞാസുക്കളായ മറ്റു ഗ്രാമനിവാസികൾ കൂട്ടം ചേർന്ന് പഞ്ചവർണ്ണനെക്കാണാൻ പോയി. അന്നേദിവസം സന്ധ്യവരെവന്ന പലരിൽ നിന്നും മൂന്നുപേർക്കുകൂടി പഞ്ചവർണ്ണൻ ആയുസ്സ് നിശ്ചയിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഗ്രാമത്തിലെ ചെറുകിട മോഷ്ടാവിന് അന്നുമുതൽ രണ്ടു ദിവസവും, സ്വർണ്ണപ്പണിക്കാരൻ മൂന്നു ദിവസവും കല്ലാശാരിക്ക് നാലുദിവസവുമാണ് പഞ്ചവർണ്ണൻ കല്പിച്ചത്. അന്നത്തെ സന്ധ്യയിൽ നിഴലുകൾ നീണ്ടുവന്നപ്പോൾ ഭീതിയുടെ മുഖചരായ ഗ്രാമനിവാസികൾ കണ്ടു. കാറ്റിനു വേഗം കുറയുകയും തെങ്ങോലകൾ ക്രമേണ നിശ്ചലമാകുകയും ചെയ്തു. രാത്രിയിൽ ചേതനയില്ലാതെ എരിയുന്ന ചെറുനാളങ്ങളോടെ മണ്ണെണ്ണവിളക്കുകൾ ഗ്രാമത്തിൽ പടർന്നിരുന്ന ദുഃഖം വിളിച്ചറിയിച്ചു. അടക്കിപ്പിടിച്ച ശബ്ദങ്ങളും നിശ്വാസങ്ങളും അതിന് ആക്കം കൂട്ടി.

തുടർന്നുവന്ന പ്രഭാതത്തിൽ ജിജ്ഞാസയേക്കാൾ ആശങ്ക പൂണ്ട ഗ്രാമനിവാസികൾ കവലയിൽ ഒത്തുകൂടി. അതുവരെയുള്ള വാർത്തകൾ ചായക്കടക്കാരനിൽ നിന്നും, പത്രവായനക്കാരനിൽ നിന്നും കേട്ടറിഞ്ഞ് ഗൗരവമായ ചർച്ച ആരംഭിച്ചു. അകലെ മരച്ചോട്ടിൽ പഞ്ചവർണ്ണൻ ഇരിക്കുന്നത് കാണാമായിരുന്നെങ്കിലും അങ്ങോട്ടു നോക്കാൻ ആർക്കും ഉൾക്കരുത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. പഞ്ചവർണ്ണന്റെ പ്രവചനങ്ങൾ നടക്കാത്തതും പൊള്ളയായതുമാണെന്ന് ഒരിക്കൽക്കൂടി അവർ തീരുമാനിച്ചു. തങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന ചെത്തുകാരനു ആരോഗ്യത്തിന് യാതൊരു കോട്ടവുമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന കാര്യം അവർ പ്രത്യേകം സ്മരിച്ചു. അതിനിടെ പഞ്ചവർണ്ണൻ മനുഷ്യനാണെന്നും, അല്ലെന്നുമുള്ള വാദഗതികൾ ഉണ്ടായതിനാൽ ദിവസം മുഴുവൻ അയാളെ ശ്രദ്ധിക്കാൻ ഏതാനും പേരെ സംഘം ചുമതലപ്പെടുത്തി. അവർ ദൂരെയും അടുത്തും നിന്ന് പഞ്ചവർണ്ണനെ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. പഞ്ചവർണ്ണൻ തൊട്ടുതുവിട്ട പുതിയ കൊടുങ്കാറ്റ് ഗ്രാമത്തലവനെ അറിയിക്കാനും ഗ്രാമനിവാസികൾ ഒരു സംഘത്തെ നിയമിച്ചു. ഈ സംഘം ഗ്രാമത്തലവനെ സന്ദർശിച്ചെങ്കിലും പ്രത്യേക തെളിവൊന്നുമില്ലാതെ എങ്ങുനിന്നോ വന്നെത്തിയ സാധു പണ്ടാരത്തെ വിരട്ടി ഓട്ടിക്കാനോ ഉപദ്രവമേൽപ്പിക്കാനോ ഗ്രാമത്തലവൻ മടിച്ചു. മാത്രമല്ല ഗ്രാമനിവാസികളുടെ അനിർവ്വചനീയവും അവ്യക്തവുമായ ഏതോ ഭീതിയായി മാത്രമേ പ്രശ്നത്തെ ഗ്രാമത്തലവനു കാണാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. കാത്തിരുന്നു കാണുക എന്ന നയം അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു. ഗ്രാമത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ കൂട്ടായും അല്ലാതെയും ഇതേക്കുറിച്ച് ചർച്ചകളും തർക്കങ്ങളും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും പഞ്ചവർണ്ണൻ തന്റെ വശ്യമായ പുഞ്ചിരിയും ആകർഷകവും തീക്ഷ്ണവുമായ നോട്ടവുമായി ഗ്രാമനിവാസികളെ ആകർഷിച്ചുപോന്നു. ഒളിച്ചും പതുങ്ങിയും അവർ പഞ്ചവർണ്ണനെ കാണുകയും അയാളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ വിരിയുന്ന നേർത്ത പുഞ്ചിരിയിൽ മോഹിതരാവുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്നു സന്ധ്യയായപ്പോഴേക്കും പുതിയ രണ്ടുപേർക്കുകൂടി സ്ഫടികഗോളത്തിലൂടെ തങ്ങളുടെ ജീവിതാവസാനം നിശ്ചയിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. ഗ്രാമത്തിൽ മുട്ട കച്ചവടം ചെയ്തു ജീവിച്ചു പോന്ന മദ്ധ്യവയസ്സന് അന്നുമുതൽ നാലുദിവസവും ബന്ധുക്കളിൽ നിന്നും വേർപെട്ട് കടത്തിണ്ണകളിൽ ഉറങ്ങുന്ന ചട്ടുകാലൻ വൃദ്ധന് അഞ്ചുദിവസവും.

യഥാർത്ഥത്തിൽ ഗ്രാമം നടുങ്ങിയത് അന്നു സന്ധ്യയ്ക്കാണ്. ആദ്യമൊക്കെ ഗ്രാമനിവാസികൾക്ക് അത് ശരിക്കും മനസ്സിലായിരുന്നില്ല. ഗ്രാമത്തെ നടുക്കിയത് പതിവിനു വിപരീതമായി കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറേക്ക് ഒഴുകിയ കാറ്റാണ്. വേഗത്തിൽ വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കാറ്റിനു മനുഷ്യരക്തത്തിന്റെയും മദ്യത്തിന്റെയും മണമുണ്ടായിരുന്നു. ഗ്രാമത്തിലെ മദ്യഷാപ്പുകാരനും അറവുകാരനുമാണ് ഇതിലെ പന്തികേട് ആദ്യം മനസ്സിലാക്കിയത്. അവർ പുതുതായി കാറ്റുകൊണ്ടുവന്ന ഗന്ധത്തിന്റെ ഉറവിടം അന്വേഷിച്ച് കിഴക്കോട്ട് പാഞ്ഞു. ഗ്രാമത്തിന്റെ കിഴക്കറ്റത്ത് ചെത്തുകാരൻ തെങ്ങിൽനിന്നും തലകറങ്ങി വീണ് മരിച്ചുകിടന്നു. അയാളുടെ കത്തി ശരീരത്തിൽ തുളച്ചുകയറി ശരീരം പിളർന്നിരുന്നു. കള്ള് ശേഖരിക്കുന്ന കുടം കമിഴ്ന്ന് മണ്ണ് നനഞ്ഞിരുന്നു. ഇതു കണ്ട് അവർ ഗ്രാമത്തെ ഉണർത്തി. കവലയിലെ ചായക്കടക്കാരനും മുറുക്കാൻകടക്കാരനും പത്രവായനക്കാരനും അറിഞ്ഞു. ഗ്രാമത്തിലെ പ്രധാന വ്യക്തികളും, വേശ്യയും അറിഞ്ഞ് ഭയന്നു. ആ രാത്രിയിലെ ഗ്രാമത്തിന്റെ നിദ്ര കാറ്റിൽ ഒഴുകിപോയി. ഇനിയുള്ള നാളിൽ മരണം നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിരുന്നവരുടെ വീട്ടിൽ ദുഃഖത്തിന്റെ തീനാളം കത്തിനിന്നു. അവരുടെ ഉറക്കമില്ലാത്ത രാത്രികൾക്ക് പ്രകാശം പകരാൻ അവയ്ക്കു സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും മനുഷ്യച്ചോരയുടേയും മദ്യത്തിന്റെയും മണമുള്ളകാറ്റിന് അതിനെ നശിപ്പിക്കുവാനും സാധിച്ചില്ല. പഞ്ചവർണ്ണനെ സൂക്ഷ്മമായി ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന രണ്ടുപേർ നടുക്കത്തോടെയാണ് ആ രാത്രി പിന്നിട്ടത്. ഒളിച്ചും പതുങ്ങിയും പഞ്ചവർണ്ണന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടാതെ അവർ ദൂരെ മാറിനിന്നു. പലരുടെയും മരണം കൃത്യമായി കുറിച്ചുകൊടുത്ത അയാൾ തങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ വിട്ടത് നന്ദിപൂർവ്വം അവർ ഓർത്തു. അന്നുമുതൽ ജീവിക്കുവാൻ വീണ്ടും ഒരു ഊഴവും കൂടി ലഭിച്ചതിൽ അവർ പഞ്ചവർണ്ണനോട് കടപ്പെട്ടിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ പഞ്ചവർണ്ണനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന കാര്യത്തിലും തികഞ്ഞ ഉദാസീനതയാണ് പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നത്. വലിയ ഒരു തുണിക്കെട്ടുപോലെ ഇരുളിൽ കാണാമായിരുന്ന പഞ്ചവർണ്ണനെക്കുറിച്ച് അവർക്കൊന്നും പഠിക്കുവാൻ ഏതായാലും സാധ്യമായിരുന്നില്ല.

പിറ്റേന്ന് പുലർന്നത് ഗ്രാമം ഒരു ഏകാധിപതിയായ പട്ടാളമേധാവിയുടെ ഭരണത്തിലായെന്ന മട്ടിലാണ്. ഗ്രാമത്തിന്റെ ഭരണം ഗ്രാമത്തലവനിൽ നിന്നും ചോർന്നുപോയതായും പഞ്ചവർണ്ണനിൽ വന്നുചേർന്നതായും കവലയിൽ കൂടിയ ഗ്രാമവാസികൾക്കു തോന്നി. പഞ്ചവർണ്ണനെ നോക്കുവാനോ അയാളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുവാനോ ഭയന്ന ഗ്രാമവാസികൾക്കപ്പോഴും ഉത്കണ്ഠയും ജിജ്ഞാസയും കലർന്ന വികാരം മുമ്പിട്ടുനിന്നു. അന്നു രാത്രിയിൽ ഒരു ഭവനഭേദനം ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ ഗ്രാമത്തിലെ ചെറുകിട മോഷ്ടാവ് കുത്തേറ്റ് മരിച്ചുവീണു. അയാൾ അപ്പോൾ ഒരു പറ്റം വെള്ളി ആഭരണങ്ങൾ മോഷ്ടിക്കുകയായിരുന്നു.

ആ രാത്രിയിലെ കാറ്റിന് മനുഷ്യരക്തത്തിന്റെയും വെള്ളിയുടെയും മണമുണ്ടായിരുന്നു. ഗ്രാമത്തലവൻ ഇതിനു പരിഹാരം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതാണെന്ന ഏകാഭിപ്രായത്തിലാണ് ഗ്രാമനിവാസികൾ അടുത്ത ദിവസമെത്തിയത്. പഞ്ചവർണ്ണൻ ഗ്രാമത്തെ കുടുക്കിയിരിക്കുന്ന മാന്ത്രികവലയത്തിൽ നിന്നും തങ്ങളെ രക്ഷിക്കേണ്ട ചുമതല ഗ്രാമത്തലവനാണെന്ന പ്രഖ്യാപനം വന്നു, പിന്നാലെ. ഗ്രാമത്തലവനാകട്ടെ തികഞ്ഞ നിഷ്ക്രിയത്ത്വവുമായാണ് ഇതിനെ നേരിട്ടത്. പഞ്ചവർണ്ണനെ നേരിടുന്നതിനുള്ള ഭയമായിരുന്നു അയാൾക്ക്. ഗ്രാമം നേരിടുന്ന ഗുരുതരമായ വൈകാരികപ്രശ്നത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുനിന്ന അയാളെ നേർവഴിക്കുകൊണ്ടുവരാൻ നിവാസികൾ മറ്റൊരുപാധി കണ്ടുപിടിച്ചു. പതിവുപോലെ വൈകിട്ട് തന്റെയടുത്തെത്തിയ ഗ്രാമത്തലവനെ സ്ത്രൈണമായ തന്റെ കഴിവുകൾകൊണ്ട് ഗ്രാമത്തിലെ വേശ്യ ബോധവാനാക്കി. പഞ്ചവർണ്ണനുമായി ഉടൻ ഏറ്റുമുട്ടുമെന്ന തീരുമാനവുമായി ഗ്രാമത്തിലെ വേശ്യയുടെ വീടിനുള്ളിലേക്ക് വിരമിക്കുമ്പോൾ അന്നത്തെ കാറ്റിന് സ്വർണ്ണത്തിന്റെയും സൈനൈഡിന്റേയും മണമുണ്ടെന്ന് അവരും ഗ്രാമവാസികളും ശ്രദ്ധിച്ചു. അത് ഗ്രാമത്തിലെ സ്വർണ്ണപ്പണിക്കാരന്റെ മരണം സൂചിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു.

പഞ്ചവർണ്ണനെ നേരിടാൻ തന്നെ ഗ്രാമത്തലവൻ നിശ്ചയിച്ചു. അയാൾ മനുഷ്യനാണോ അല്ലയോ എന്നുള്ള തർക്കം അപ്പോഴും അവസാനിച്ചിരുന്നില്ല. അയാളുടെ മുഖത്തുനോക്കിയ ആർക്കും അയാളോട് സ്നേഹവും ആദരവും ചേർന്ന വികാരം മാത്രമേ തോന്നിയിരുന്നുള്ളൂ. എങ്കിലും ഗ്രാമത്തിലെ ജീവിതത്തെ അടിച്ചുടച്ച് അതിലെ നിവാസികൾക്ക് വൈകാരികപ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്ന പഞ്ചവർണ്ണനെ അവിടെനിന്നും പറഞ്ഞയക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് തീരുമാനമായി.

അടുത്ത നാളിൽ ഗ്രാമത്തലവൻ ആരോഗ്യദൃഢഗാത്രനായ തന്റെ കിങ്കരന്മാരുമായി ആൽച്ചുവട്ടിലെത്തി. ദൂരെ കവലയിൽ ഒരു സംഘം ഗ്രാമനിവാസികൾ രംഗം നോക്കിനിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവർ പഞ്ചവർണ്ണനിലോ സ്ഫടികഗോളത്തിലോ ദൃഷ്ടി പതിപ്പിക്കാതെ നിന്നു വെറുതെ. പത്രവായനക്കാരൻ പത്രം മടക്കി ബഞ്ചിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. ബീഡിതെറുപ്പുകാരൻ ഇലയും ചുക്കായും മാറ്റിവച്ചു. ചായക്കടക്കാരൻ ചായപ്പാത്രത്തിന്റെ തീ താഴ്ത്തിവെച്ചു. ഗ്രാമത്തെ തഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാറ്റ് വേഗം കുറഞ്ഞ് ഇല്ലാതായി. ഇലകൾ നിശ്ചലമാകുകയും പക്ഷികൾ നിശ്ശബ്ദരാകുകയും ചെയ്തു.

ഗ്രാമത്തലവൻ അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ പഞ്ചവർണ്ണൻ വശ്യമായി പുഞ്ചിരിച്ചു. നേർത്ത പുഞ്ചിരിയെ കൂസാതെ നിൽക്കുന്ന ഗ്രാമത്തലവന്റെ മുന്നിലേക്ക് അയാൾ സ്ഫടികഗോളം നീക്കിയിട്ട് ഗ്രാമത്തലവന്റെ പ്രതിബിംബം ആവാഹിച്ചെടുക്കുന്ന മട്ടിൽ സൂക്ഷ്മമായി അതിലേക്കു നോക്കി പഞ്ചവർണ്ണൻ നിശ്ചലമായി നിന്നു. ആ നില കണ്ട് അസ്വസ്ഥനായ ഗ്രാമത്തലവൻ എന്തോ ചീത്ത ശകുനം കണ്ടെന്നപോലെ രോഷാകുലനായി. ആ രോഷാഗ്നിക്ക് പഞ്ചവർണ്ണനെ സ്പർശിക്കാൻപോലും കഴിവില്ലായിരുന്നു. ഇത് ഗ്രാമത്തലവനെ കൂടുതൽ രോഷാകുലനാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പഞ്ചവർണ്ണൻ തന്റെ നേർത്ത ചുണ്ടുകൾ ചലിപ്പിച്ച് നേർത്ത പുഞ്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾക്ക് രണ്ട് സൂര്യോദയം കൂടി. മൂന്നാമത്തെതിനുമുമ്പ് നിങ്ങൾ അവസാനിക്കും." ഗ്രാമത്തലവനെ ധിക്കരിക്കാൻപോന്ന പഞ്ചവർണ്ണനെ പിടിച്ചുകെട്ടാൻ അയാൾ കിങ്കരന്മാരോട് ആജ്ഞാപിച്ചു. അവർ മടിച്ചുനിന്നപ്പോൾ ശബ്ദമുയർത്തി ഗ്രാമത്തലവൻ അവരോട് കർശനമായും വ്യക്തമായും ആജ്ഞാപിച്ചു. "ഇയാളെ പിടിച്ചുകെട്ടി ഈ ആൽമരച്ചോട്ടിൽ ജീവനോടെ കുഴിച്ചുമൂടുക." ക്രൂരമെങ്കിലും ന്യായമായ ശിക്ഷയാണതെന്ന് ഗ്രാമനിവാസികളിൽ കൂടുതൽപേരും കരുതി. തനിക്കു വിധിച്ച ശിക്ഷകേട്ട് പഞ്ചവർണ്ണൻ തന്റെ വശ്യമായ പുഞ്ചിരി പൊഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതേയുള്ളൂ. കിങ്കരന്മാർ പിടിച്ചുകെട്ടുന്നവേളയിൽ പഞ്ചവർണ്ണന്റെ കണ്ണുകൾ കൂടുതൽ തേജോമയമായി. സ്ഫടികഗോളം കൂടുതൽ പ്രകാശമാനമായിത്തോന്നി. സ്വമേധയാ കീഴടങ്ങും പോലെനിന്ന പഞ്ചവർണ്ണനെ കയറാൽ മുറുകെ കെട്ടി അരയാൽച്ചോട്ടിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. എന്നിട്ട് കിങ്കരന്മാർ അയാൾക്കുള്ള കുഴിമാടത്തിന്റെ പണി ആരംഭിച്ചു. അന്ന് വൈകുന്നേരം ആയപ്പോൾ വിശാലമായ കുഴിമാടം തയ്യാറായി. ഗ്രാമത്തലവനും ഗ്രാമത്തിലെ പ്രധാന വ്യക്തികളും കുഴിമാടം സന്ദർശിച്ച് തങ്ങളുടെ അംഗീകാരം അറിയിച്ചു. അപ്പോഴും ഗ്രാമത്തെ തഴുകികൊണ്ടിരുന്ന കാറ്റ് ഇല്ലാതായിരുന്നു. ഇലകൾ നിശ്ചലമായിരുന്നു. പക്ഷികൾ നിശബ്ദമായിരുന്നു. സന്ധ്യയായപ്പോൾ കിങ്കരന്മാരൊത്തുചേർന്ന് പഞ്ചവർണ്ണനെ കുഴിയിലേക്കിറക്കി. തുടർന്ന് അയാളുടെ ഭാണ്ഡവും സ്ഫടികഗോളവും. പഞ്ചവർണ്ണൻ അപ്പോഴും തന്റെ വശ്യമായ പുഞ്ചിരി ഗ്രാമനിവാസികൾക്ക് നൽകി. ചുറ്റും നിന്ന എല്ലാരേയും ഒരിക്കൽക്കൂടി കണ്ണോടിച്ച് അജ്ഞാതമായ ആത്മവിശ്വാസം തുളുമ്പുന്ന മുഖവും കണ്ണുകളോടുംകൂടി തനിക്കുവേണ്ടി ഗ്രാമം വിധിച്ച കുഴിയിലേക്കൊതുങ്ങി. അതിനുമുമ്പ് ഇത്രയും പറഞ്ഞു. "ഇനി പേമാരിയും അതിസാരവും."

അടുത്തുനിന്ന പലരും അത് കേൾക്കുകയുണ്ടായില്ല. കേട്ടവർക്ക് അതിന്റെ പൊരുൾ മനസ്സിലായതുമില്ല. പഞ്ചവർണ്ണന്റെ അവസാനത്തെ നോട്ടം ഗ്രാമനിവാസികളെ ഒരു മോഹനിദ്രയിലാഴ്ത്തിയിരുന്നു. കിങ്കരന്മാർ പഞ്ചവർണ്ണനെ അടക്കിയ കുഴി മണ്ണുകൊണ്ട് മൂടി ഗ്രാമത്തെ രക്ഷിക്കുമ്പോഴും നിവാസികൾ മോഹനിദ്രയിലായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഗ്രാമത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗത്ത് ഒരു കയറിന്റെ കുരുക്കിൽ മരിച്ച കല്ലാശാരിയിൽനിന്നും കയറിന്റെയും മണ്ണിന്റേയും ഗന്ധമുയർന്നുവെങ്കിലും കാറ്റിന്റെ അഭാവത്തിൽ ഗ്രാമനിവാസികൾക്കെത്തിയില്ല.

അന്നു സന്ധ്യ മുതൽ മഴ തുടങ്ങി. നിർത്താതെ കോരിച്ചൊരിയുന്ന മഴ ആ രാത്രിയും തുടർന്നുള്ള രണ്ടുദിവസവും നീണ്ടുനിന്നു. വെള്ളം പൊങ്ങി ഗ്രാമത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും മുട്ടറ്റം വെള്ളമായി. ചായക്കടയിലും മുറുക്കാൻകടയിലും ഇരിക്കാൻ വിഷമമായി. പത്രവായനക്കാരന് തന്റെ വായന കേൾക്കാൻ ആരും വരാതെയായി. പൊങ്ങിയ വെള്ളത്തിൽ മലയിൽനിന്നും കുത്തിയൊലിച്ചുവന്ന വെള്ളം കലർന്നു. അതോടൊപ്പം പിടയ്ക്കുന്നതും ചത്തുമലർന്നതുമായ മത്സ്യങ്ങളും അതിസാരവുമെത്തി. മിക്കവാറും കുട്ടികളെയാണ് ബാധിച്ചത്. പല കുട്ടികളും അതിനു വഴങ്ങി. ചീത്ത മുട്ട തിന്നാവണം മുട്ടക്കച്ചവടക്കാരനും അതിസാരം വന്നു മരിച്ചു. മൃതശരീരങ്ങൾ മറവുചെയ്യാൻ ഗ്രാമനിവാസികൾക്ക് വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ നിവൃത്തിയില്ലാതായി. അല്പം പോലും വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത മഴ അടുത്ത പകലും കഴിഞ്ഞ് അതിനടുത്ത രാത്രിയിലേക്ക് കടന്നു.

പിന്നെ പുലർന്നത് പഞ്ചവർണ്ണൻ ഗ്രാമത്തിൽ വന്ന് ഏഴു ദിവസം പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞുള്ള പ്രഭാതമാണ്. അന്ന് സൂര്യനുദിക്കുന്നതിന് വളരെ മുമ്പ് മഴ തോർന്നു. മഴവെള്ളം വളരെ വേഗം ഒലിച്ചുപോകാനും തുടങ്ങി. വേഗത്തിലുള്ള ഒഴുക്കിൽപ്പെട്ട് ചട്ടുകാലൻ വൃദ്ധന്റെ മൃതശരീരം എങ്ങോ പോയ്മറഞ്ഞു.

മഴ തീർന്ന് പൊങ്ങിയ വെള്ളം വാർന്നുപോകുമ്പോൾ അന്തരീക്ഷത്തിന് സന്തോഷത്തിന്റെ ലാളിത്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഏതോ ഒരു നീണ്ട ഉറക്കത്തിനുശേഷം അവസാനത്തെ ആലസ്യവും വിട്ടുപോയുണരുന്നതുപോലെ ഗ്രാമമുണർന്നു. ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം അന്ന് ഗ്രാമനിവാസികൾക്ക് മറവിയുടെ ലാഘവം അനുഭവപ്പെട്ടു. അവ്യക്തമായ സന്തോഷംപോലെ ഗ്രാമനിവാസികൾ ഓരോരുത്തരായി പുറത്തേക്കുവന്നു. ചത്തുമലർന്ന മത്സ്യങ്ങളേയും നനഞ്ഞ ചെളിയും ചവട്ടി പലരും കവലയിലെത്തി. ചായക്കടക്കാരൻ വീണ്ടും ചായപ്പാത്രം അടുപ്പിൽവെച്ച് തിളപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമമായി. ആൽച്ചുവട്ടിൽ വന്നവർ പഞ്ചവർണ്ണന്റെ കുഴിമാടത്തിനടുത്ത് നല്ല വസ്ത്രം ധരിച്ച് കമിഴ്ന്നുകിടക്കുന്ന മനുഷ്യരൂപം ശ്രദ്ധിച്ചു. അവർ അടുത്തുവന്നു നോക്കി. വസ്ത്രത്തിന്റെ പിൻഭാഗം അഴുക്കുപുരളാത്തതായിരുന്നു. മുൻഭാഗമാകട്ടെ ചളിപുരണ്ട് മലിനപ്പെട്ടുമിരുന്നു. തോളിൽ പിടിച്ച് അവരിലൊരാൾ ആ ശരീരം മലർത്തിവെച്ചു. അത് ഗ്രാമത്തലവനായിരുന്നു. മുഖത്ത് സന്തോഷത്തിന്റെ ലക്ഷണമുണ്ടായിരുന്നു. ചുണ്ടിൽ നേരിയ പുഞ്ചിരിയും. മരിക്കുമ്പോൾ അയാൾക്ക് സന്തോഷമായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തം.

അപ്പോഴേക്കും കവലയിലെ ചായക്കടക്കാരൻ ചായപ്പാത്രം അടുപ്പിൽവെച്ച് തീ പിടിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു. തീ ഊതിക്കത്തിച്ച് അതിൽ നിന്നും ബീഡികത്തിച്ചുവലിച്ച് പകുതി പൊളിഞ്ഞ മുൻവാതിൽ തുറക്കാനായി എത്തിയപ്പോൾ ഉദിച്ചുവരുന്ന സൂര്യന്റെ പ്രകാശത്തിൽ ദൂരെ കിഴക്ക് കുന്നുകയറി ഒരാൾരൂപം മെല്ലെ നടന്നകലുന്നത് കണ്ടു. ആൽച്ചോട്ടിൽ കൂടിനിന്നവർക്കും ഇതു കാണാമായിരുന്നു. അത് പഞ്ചവർണ്ണൻ ആയിരുന്നു.

□

ഡോ യു. നന്ദകുമാർ

തിരുവനന്തപുരം സ്വദേശിയായ ഒരു മെഡിക്കൽ ഡോക്ടർ ആണ്. ആരോഗ്യമേഖലയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിവിധ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സജീവമായി പങ്കെടുക്കുന്നതിനൊപ്പം, കലാപരമായ സംഭാവനകളും നൽകുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറുകഥകളുടെ സമാഹാരമായ ‘56’ സായാഹ്നയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ചിത്രീകരണം: വി. പി. സുനിൽകുമാർ

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണു ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <info@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <info@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.